

Jaargang 3 #1

december 2010

**pega
graaf**

Hart voor ASW

Hart voor ASW

Het rommelt op het Binnengasthuis. Bezuinigingen, vacature stop, boetes voor langstudeerders, werkgroepen die verdwijnen en bestuurders die hun studenten niet goed lijken te informeren. Het zijn onzekere tijden voor ons ASW'ers.

Maar juist in deze tijden blijkt de liefde voor de studie groot te zijn. Studenten en docenten lijken het over een ding eens te zijn: Op goed onderwijs en het bijzondere karakter van ASW mag niet worden beknipt.

Het beleid van het College van Bestuur is het gesprek van de dag. Men speculeert in de wandelgangen over de gevolgen van de plannen van het kabinet. Op Facebook worden data van demonstraties enthousiast uitgewisseld en de evenementen veelvuldig *geliked*. In de collegebanken wordt er gefluisterd over guerrilla acties om misstanden binnen de UvA aan de kaak te stellen. Het is duidelijk: Wij van de FMG laten ons niet zomaar klein krijgen!

Dit engagement en de liefde voor de studie heeft de redactie als inspiratiebron genomen voor deze editie van de Pegagraaf. Met zowel artikelen die deze liefde onderstrepen, als stukken die 'liefde' als breder thema behandelen is deze Pegagraaf dan ook een editie geworden om van te houden.

-De Redactie

Gezocht: Nieuw Bestuur

Pegasus zoekt nieuw bestuur vanaf juni/juli

Geliefde leden!

Zodra de zomer aanbreekt en wij weer tentamenvrij zijn, zal ook de bestuurswissel plaatsvinden.

Wij hebben dan met liefde anderhalf jaar zitting genomen in het dagelijks bestuur. Maar daarna zoeken we JOU!

Wil jij veel ervaring opdoen in één van de bestuursfuncties en een heel leerzaam jaar hebben met studiegenoten? Denk hier dan vast over na!

Je krijgt:

- * Een enorme aanvulling op je CV
- * Een kamer op de UvA van alle gemakken voorzien
- * Aanvullende beurs (!)
- * Fantastische ervaring

THINK ABOUT IT!! Wordt vervolgd...

Groeten!

Annelijn - David - Danielle - Elias - Kiki

I ♥ ASW

Don Erik, De Man van BG5

“Dus. Bij de optie calculate doen we ... {praat cijfertal}... Ja? Nee? Oke, ik herhaal, want ook hier kan je zien dat... {praat boxplottaal}... En dan is de Chi-kwadraatwaarde?... {praat soort creoolse grieks-meets-wiskundetaal}”. Erik kijkt met een uitdagende blik het zaaltje rond. Wij gamma's staren op onze beurt glazig terug. Van de paar die nog wel actief op hun toetsenbord inslaan, zitten de meesten inmiddels te facebooken of te nu.nl'en.

“Nee? Wacht, ik teken er een grafiek bij... Gaan we -met zn allen- de R-waarde opzoeken door ..... {Praat grafiek-en-helling-taal}... En nu? Wie heeft het door?”.

We aarzelen. Morgen hebben we het tentamen. Vanochtend zijn we wanhopig langs zijn kantoor gegaan. Inmiddels zijn we twee uur, drie volgeschreven borden en 10 SPSS inputs verder (over onze outputs kunnen geen betrouwbare –of was het valide?- uitspraken worden gedaan). Doortastend kijkt hij elk van ons één voor één aan. Heb genade, iemand! Zeg of doe iets! Oke, dan moet ik het doen. Ik doe het wel. Ik ga dit keer iets zeggen, ik ga dit keer iets doen, ergens klikken in de pastabrei van SPSS dingen die ik op mijn scherm heb geproduceerd, het doet er niet toe waarop, maar ik doe het voor hem, nu!

Maar er klinkt al een “das... significant!?” van achteren. Pfff, net op tijd. Als geen van ons het had gezegd, was Erik gaan praten over zijn sociale lot. In zijn jeugd hield hij het meest van de winter, omdat hij dan eindeloos kon wegdromen met zijn statistiekboek en een kop thee bij de open haard. Al snel gaat de zaal dan participeren en ontstaat De Interactieve Werkgroepvorm... Op het verhitte hoogtepunt van discussies over het nut van onderzoek, flesjes spa-water en dochters grijpt hij vaak op slinkse wijze terug naar de cijfers. De finesse, de strategie, de scherpzinnigheid: Doelgroepgericht Onderwijs is Erik's tweede naam. Zucht.

En dan is het weer stil. “En nu: dé hamvraag:..... waarom significant?”. Het is stil. Het blijft stil. Heel stil. Doodstil. Maar als een Don Quijote blijft hij vechten. Hij blijft vechten tegen de stilte, hij blijft vechten tegen de leemte in onze hoofden. Hij vecht voor ons tegen de wereld. Tegen de onwetendheid, tegen het SPSS-vacuüm, tegen de gemanipuleerde maatschappij.

En daarom trekken wij nu voor Erik ten strijde. Laat de molens maar komen, voor ons is Erik Docent van het Jaar!

The Sky is No Limit

Interview met de kersverse band 'The Skyline project'

Achttien november was de dag dat de nieuwe 'ASW band' zijn eerste interview had en jawel, dat was met ons! De Pegagraaf was erg blij met dit exclusieve interview met deze upcoming band: 'The Skyline Project'. In hartje Amsterdam spraken we vier van de vijf zelfverzerkerde jongens over hun muziek.

Onder 'The Skyline Project' gaan eerstejaars ASW'ers Luc, Tycho, Frenk, Merijn en Jordy schuil. Luc schijnt synthesizer te spelen, maar zeker weten doen wij dit niet want hij was afwezig. Tycho is de dromende gitarist. Frenk die eigenlijk gewoon Frank heet, speelt ook gitaar. Merijn is de vrolijke drummer en last but not least is Jordy de Jamaicaanse Limburger die geen Jamaicaans bloed heeft, hij neemt de vocalen voor zijn rekening en is de bassist van het stel.

Wat ons opviel aan de band is de gezelligheid onderling en de verschillende accenten in de groep. Jordy en Luc komen uit Roermond. Tycho is een Nijmegenaar en Merijn en Frenk komen uit Zoetermeer. Deze mannen denken de hele wereld aan te kunnen en benadrukken de veelzijdigheid van hun muziek. Ze luisteren ook allemaal naar uiteenlopende muziek maar vinden hun eigen nummers, vier in totaal, wel wat hebben van bands als 'Incubus', 'Linkin Park', 'Foo Fighters', 'Pearl Jam', 'Breakin Benjamin' en 'Prince'. Het is lastig om de muziek van 'The Skyline Project' in een bepaald genre te plaatsen, want het is een mix tussen funk en rock met elektrische klanken van de synthesizer. Zelf noemen ze het 'elektro rock', Tycho vond dit wel vet klinken.

De naam van deze kersverse band komt ook niet uit de sky vallen. 'The Skyline project' staat namelijk voor het feit dat ze zo snel mogelijk willen groeien en zo goed mogelijk willen worden. The sky is namelijk de limit en het liefst willen ze ook hier nog aan voorbij!

De Pegagraaf gaat deze band dus zeker in de gaten houden en hoopt in de volgende editie een recensie van de eerste gig van deze jonge gasten te schrijven. 30 november zullen zij namelijk in Amsterdam de Engelenbak plat spelen!

De Liefde voor ASW

Interview met Wilma Smeets

'Alles is liefde', als we die t  zwijmelachtige film uit 2007 moeten geloven galoppeert het witte paard met die knappe prins erop exact onder de reclame van GTST je woonkamer binnen en wordt je levenspartner binnenkort voorgeschoteld bij je lunch in het Atrium. Hopen dat er nog wat op die chip staat ;). Als je niet direct gelooft in deze horoscoopgedachten waarin elke dag een bijzondere zou moeten zijn verander je natuurlijk snel van gedachten als je denkt aan onze studie. ASW, onze gezamenlijke drie, vier of heel misschien vijf jaar (David?) durende romance. Nog belangrijker is het daarom om de mensen achter ASW te leren kennen.

Wilma Smeets, werkzaam bij het onderwijssecretariaat van ASW verdient naast af en toe dat plaatsje in jullie UvA-mailbox nu ook eindelijk (!!!) een verdiende plaats in de Pegagraaf!

Na wat uren research, voorbereidingstijd en opname-apparatuur worden we hartelijk ontvangen door Wilma Smeets.

D&Y: We zijn erachter gekomen dat weinig mensen op de opleiding je kennen, we kennen je vooral als de vrouw achter de mailtjes.

Wilma: Dat is gek zeg!

D&Y: Ja, je werkt natuurlijk ook al zo lang bij deze opleiding..

Wilma: Ik ben inderdaad al vanaf het begin van de studie, ook toen het nog alleen een propedeuseopleiding was waarbij studenten konden doorstromen naar bijvoorbeeld sociologie, betrokken bij Algemene Sociale Wetenschappen. We zijn begonnen in Almere met de studie Gedrag en Samenleving.

D&Y: Wat heb je voor werk gedaan voor je betrokkenheid bij ASW?

Wilma: Ik werk al zo'n 20 jaar bij de UVA, ik heb namelijk ook al zo'n 7 jaar op het Roeterseiland gewerkt. Ik werkte toen bij Psychonomie, een vakgroep van Psychologie.

D&Y: Maar nu zit je al geruime tijd bij Algemene Sociale Wetenschappen..

Wilma: Klopt, ongeveer 10 jaar! Ik heb het naar mijn zin bij ASW, en ik heb niet direct de behoefte om nog carrière te gaan maken. Daarnaast ben ik dol op mijn vrije tijd en zorg ik voor twee pubers...

D&Y: Pubers.. die moeten zeker ook binnenkort een studie kiezen? Ga jij ze deze studie aanraden?

Wilma: Mijn kinderen doen een hele andere richting, dus waarschijnlijk komen ze niet hier terecht.

D&Y: En als je zelf student zou zijn?

Wilma: Als ik zelf opnieuw een studie zou moeten kiezen dan zou ik de mix tussen de sociale wetenschappen wel erg leuk vinden. Vooral Psychologie en Antropologie trekken mij.

D&Y: Maar toch nooit gekozen?

Wilma: Ik ben meer van de talen en heb absoluut geen wiskundeknobbel. Ik heb namelijk nooit wiskunde in mijn vakkenpakket gehad. Dus ik zou vrezen voor statistiek. Ik weet nog net aan wat de wortel van 9 is...

D&Y: Wat is die wortel dan? ;)

Wilma: Is dat niet 27, of $9 \times 9 = 81$ of wat..

D&Y: Hahaha, de wortel van 9 is natuurlijk 3!

Wilma: Nu ga ik zeker als de 'wiskunde-analfabeet' de Pegagraaf in?

instemmend geknik

D&Y: Wiskunde is overduidelijk niet je passie.. je werkt drie dagen in de week, heb je andere passies die je vrije dagen invullen?

Wilma: Mijn grootste passie is lezen, ik moet er niet aan denken dat ik langere tijd zonder een boek zou moeten! Als ik naar een onbewoond eiland zou moeten, zou ik sowieso een E-reader met een oplader mee willen nemen.

D&Y: Zo, zo.. Jij bent wel van de moderne snufjes zo te horen?

Wilma: Ik hou er juist helemaal niet van dat dingen steeds veranderen, maar probeer er wel in mee te gaan. Er gaat iedere dag een wereld voor mij open als ik weer de mogelijkheden van bijvoorbeeld mijn nieuwe telefoon ontdek, maar ik ben niet iemand die meteen naar de winkel rent als mijn abonnement is verlopen.

D&Y: Wij hebben uiteraard ook naar jou research gedaan, dus we hebben heel het internet afgespeurd, maar kwamen helemaal niets tegen! Bij Roos en Alexandra vonden we genoeg foto's waarmee we ze konden confronteren.

Wilma: Ik ben dus echt onbekend, zelfs op het internet!

D&Y: 'Dit is Wilma Smeets volgens Google'. (David en Ymke laten foto van een willekeurige 'Wilma' en haar hond zien).

Wilma: Haha, nu ben ik al helemaal blij dat er niet zomaar foto's van mij op internet staan!

D&Y: En sport?

Wilma: Tennis vind ik ontzettend leuk, en verder wandel ik veel met mijn zus.

De Liefde voor Nieuwsgierigheid

D&Y: Dus er zit nog wel een wandelvakantie in?

Wilma: Ik zou nog wel eens die hele bekende tocht naar Santiago de Compostela willen lopen, maar dat is er nog niet van gekomen!

D&Y: Maar je bent dus wel een vakantiemens?

Wilma: Ik heb heel veel van de wereld gezien! Ik heb mooie herinneringen aan mijn reizen naar onder andere Afrika, Hawaï, Florida, New York en Cuba. Ik hoop nog meer mooie reizen te maken als ik er tijd en geld voor heb.

D&Y: We willen het ook nog even hebben over de toekomst..past de UvA daar nog in?

Wilma: Niemand weet wat het leven in petto heeft, ik sta overall voor open en er kan van alles gebeuren. Maar op dit moment heb ik het nog erg naar mijn zin op de UvA.

D&Y: Dus je bent nog niet UvA-moe?

Wilma: Nee absoluut niet! Ik ben eigenlijk wel aan de UvA gebonden, en ik vind dat er een leuk klimaat heerst met leuke collega's. Ik ga nooit met tegenzin naar mijn werk, en dat de opleiding groeit vind ik een leuke uitdaging!

D&Y: Dus de toekomst van ASW ziet er rooskleurig uit?

Wilma: Ik denk dat we nog wel even door blijven groeien. We hebben een goede notering in de onderwijsgids gehad en we hebben enthousiaste docenten. Ik ben erg trots op ASW. Er kunnen altijd dingen beter, maar we werken allemaal erg hard en zijn van plan ons voor de volle 100% te blijven inzetten!

D&Y: Klinkt goed! Wij zijn natuurlijk ook erg trots op ASW en bedanken Wilma voor het interview!

Wist je dat...

- ... de UvA zich als een echte stadsuniversiteit profileert.
- ... de UvA ondertussen wel een aantal panden uit de binnenstad gaat afstoten.
- ... het hier onder andere gaat om het Bushuis en het Spinhuis.
- ... ze deze panden waarschijnlijk nooit meer terug kunnen krijgen.
- ... de UvA van plan is alle faculteiten bij elkaar te clusteren.
- ... ASW in dat geval bij alle andere sociale wetenschappen op Roeterseiland komt te zitten.
- ... dit volgens de UvA lekker overzichtelijk is.
- ... de huisvestingplanners Scotts boek 'Seeing like a state' maar eens moesten lezen.
- ... Pegasus door diezelfde huisvestingplanners in eerste instantie trouwens geen plek heeft gekregen.
- ... er na protest plek was vrijgemaakt voor Pegasus.
- ... deze plek om het overzichtelijk te houden bij alle andere studieverenigingen is.
- ... ook voor deze kwestie Scott het lezen waard is.
- ... er inmiddels een offensief is begonnen met alle studieverenigingen van de UvA.
- ... er ook nog minder kritische en serieuze wist-je-datjes zijn.
- ... Robin en Fleur de liftwedstrijd hebben gewonnen.
- ... Hamburg fantastisch was.
- ... Hamburg zo fantastisch was dat een aantal mensen besloten tot half 12 's ochtends door te gaan met feesten.
- ... er om 11 uur uiterlijk uitgecheckt moest worden.
- ... de kamer van de betreffende personen door de liftcommissie zijn leeggeruimd.
- ... ik geen namen ga noemen.
- ... ik dat toch wel ga doen.
- ... het Casper, Kiki, Freek, Lisa en Kim waren.
- ... er ten slotte nog 1 zin uit moet...
- ... WE OP WINTERSPORT GAAN!

De Weg naar de Ware

De wonderde wereld van de zoektocht naar liefde

Een heerlijk diner bij kaarslicht in dat leuke restaurantje met die lekkere wijn. Ergens in de verte klinkt muziek terwijl jij verdrinkt in de prachtige ogen van je date die zachtjes in je hand knijpt en fluistert hoe mooi je eruit ziet. Terwijl jij al denkt dat de avond niet meer stuk kan, bestelt hij stiekem jouw favoriete toetje en vraagt jouw lievelingsnummer aan om je vervolgens ten dans te vragen...

Een scène recht uit de fantasie van iemand die teveel naar Disney films en romantische komedies heeft gekeken, want wie o wie heeft ooit zo'n droomdate gehad? Het vinden van een partner kan soms minder makkelijk en romantisch zijn dan we graag zouden willen. Duik met ons in de wereld van de zoektocht naar de liefde. Methoden, trends, rituelen en belemmeringen; alles komt aan bod.

De liefde van nu

Volgens onderzoek van Mind Magazine gelooft 70% van de Nederlanders in ware liefde. Maar hoe vinden we die dan? In westerse, moderne samenlevingen komt men traditioneel in contact met een partner via vrienden of familie. Maar ook op de werkvloer ontstaan vaak romances: 71% van de Nederlandse singles begint wel eens een verhouding op het werk, stelt het online magazine Singles Site. Of fulltime opleidingen ook worden gerekend tot de werkplek in is in deze studie onduidelijk. Maar vertrouwend op ons eigen empirisch observatievermogen kunnen we stellen dat ook onze eigen opleiding ASW een broeinest voor de liefde is!

Er is echter een enorme trend zichtbaar op het gebied van het vinden van de liefde, namelijk het internet. Amerikaanse onderzoekers van de Stanford University hebben vastgesteld dat de rol die internet speelt in het vinden van een partner de afgelopen jaren enorm is toegenomen. Zij verwachten dan ook dat het internet zeer binnenkort de beste, of meest populaire manier zal zijn om de liefde te vinden. Maar hoe vind je je weg dan in de digitale wereld van de liefde? Juist ja, door internetdating.

Vergeet blind daten, vergeet speeddaten; welkom in de wereld van het virtuele daten! Op ieder potje past een dekseltje en met de komst van datingsites vind je jouw dekseltje snel en efficiënt. Er bestaan speciale sites voor homo's, hetero's, senioren, studenten, vrijgezellen, niet-zo-vrijgezellen, gehandicapten, hoger opgeleiden, kattenliefhebbers, hondenliefhebbers, Apple liefhebbers, mooie mensen, spirituele mensen, religieuze mensen, vegetarische mensen, volslanke mensen, multiculturele mensen en ga zo maar door! Zo hoef je niet langer te vertrouwen op het lot om de ware te vinden, maar kun je al een voorselectie maken wat betreft je doelgroep.

Daarnaast is er nog een wijze waarop Cupido een handje wordt geholpen. Veel datingsites dienen namelijk

ook als een soort matchmaking-bureau. Ze bieden met behulp van wetenschappelijk onderbouwde psychologische tests aan de perfecte match te vinden voor hun 'clients'.

Maar is een 'match' wel wetenschappelijk te berekenen? De meningen op het internet zijn erover verdeeld. Voor sommigen blijkt diegene met de juiste samenstelling van complementaire en tegenovergestelde eigenschappen en interesses een schot in de roos. Voor anderen kan het leiden tot de saaiste en meest ongemakkelijk date ooit. Sociaal antropologe Joan Smith stelt echter terecht dat dit soort testen de makkelijkste manier zijn om personen met specifieke kwalificaties te vinden. Maar ja, wat heb je aan goede kwalificaties als je potentiële ware Jacob of Jacoba uit de mond ruikt, of enorme zweetvoeten heeft?

Liefde wereldwijd

Dat Amerika een materialistisch land is, bewijst het volgende onderzoek van de Universiteit van Utah maar weer. Hieruit blijkt namelijk dat mannen hun date graag verwennen met cadeaus en dat dit als vanzelfsprekend wordt beschouwd. Hoe duurder hoe beter en hoe meer 'liefde' je er bij wijze van spreken mee toont. Zo ging het ook bij een Amerikaanse jongen die gewend was om zijn dates rijkelijk te verwennen met cadeaus en dit zag als investering. Toen hij verliefd werd en maar cadeaus voor haar bleef kopen, moest hij uiteindelijk zijn studie op een laag pitje zetten en fulltime gaan werken om zijn relatie in stand te kunnen houden. Dit is enkel een voorbeeld van de grote rol die geld speelt in de Amerikaanse datingscene.

Maar liefde is toch niet te koop? De Beatles schreven er zelfs een nummer over; "Can't buy me love". Maar tegenwoordig kan je in Amerika niet meer daten zonder geld. De hoeveelheid geld die men aan elkaar besteedt lijkt een graadmeter te zijn geworden van de mate van liefde die men voelt. Dit fenomeen komt uit vroegere tijden, toen de man met zijn vermogen kon aantonen dat hij daadwerkelijk voor zijn toekomstige vrouw en familie kon zorgen. Pas dan kon er getrouwd worden. Tegenwoordig wordt iemands vermogen bij daten niet direct op die manier gezien, want daten hoeft niet gelijk te leiden tot trouwen. De weg naar het altaar is door daten eigenlijk veel langer geworden. Toch heeft de vrouw tegenwoordig alsnog het gevoel verzorgd of verwend te willen worden door de man. Ja dames, ook onder ons studenten leeft deze ongeschreven regel. Maar mannen, geen paniek: ook met een kleine portemonnee kun je ons hart stelen.

In Japan laten ze op een hele andere manier zien dat ze elkaar leuk vinden of van elkaar houden volgens het blad The Journal of Popular Culture van de Michigan State University. Hier wordt de taal van de liefde gesproken met chocolade! Op Valentijnsdag bijvoorbeeld, geeft men aan iemand die erg speciaal is chocolaatjes met alcohol die een flinke duit kosten. De chocolaatjes zijn in

---

Japan dé manier om je gevoelens te uiten . Er wordt veel geïnvesteerd om op die ene Valentijnsdag je geliefde te verwennen met die heerlijke gevulde chocolaatjes. Van praline tot cognac, krijg je zo'n bonbonnetje, dan weet je dat het goed zit! Wat opvallend is, is dat enkel vrouwen de man hiermee verwennen. Wat denken jullie daarvan, ook iets voor in Nederland?

Maar wat nu als je liefde helemaal niet mag uiten? In Sri Lanka is dit het geval, zo was te lezen op BBC News. Iets onschuldigs als elkaars hand vasthouden, knuffelen of elkaar kussen bij het afscheid is hier niet toegestaan. Dit kunnen voor de conservatieve ouders al redenen genoeg zijn om deze stelletjes te laten arresteren. De politie pakt zelfs verloofde of getrouwde stelletjes op wegens het tonen van genegenheid in het openbaar! Maar er is goed nieuws! Vanaf volgend jaar worden er speciale liefdesparken geopend waar de verliefde stelletjes vrijuit van elkaar mogen genieten onder het genot van live muziek. Wat wil je nog meer! En na veel protesten in liberale steden mag men nu ook buiten de speciale liefdesparken hand in hand lopen. Sri Lanka komt er dus wel, de liefde zal zegevieren.

Zo bestaat er ook nog een oud gebruik in de traditionele dorpen van Turkije. Hier worden jongens en meisjes op een aparte manier gekoppeld door hun ouders. Zodra het meisje 'klaar' is om gehuwd te worden, wordt er een haan op het dak van het huis richting het Oosten gezet. Dit is een teken dat er een meisje in het huis woont die nu open staat voor het huwelijk. Op deze manier komen er gezinnen met zoons langs het huis voor een praatje. Ze gaan dan met beide families, zoon en dochter rond de tafel. Op een gegeven moment wordt er koffie geserveerd en komt het moment suprême... indien er suiker in de koffie zit is de zoon door de familie van het meisje goedgekeurd. Indien de suiker ontbreekt zal er geen huwelijk komen. Dit is toch de perfecte manier om subtiel te laten weten of het met iemand gaat werken of niet? Misschien moeten we dit principe zelf ook gaan gebruiken om ongemakkelijke momenten tijdens een date te vermijden?

De moeilijke liefde

Allerlei manieren om een partner te vinden zijn inmiddels te revue gepasseerd. Verschillende methodes, praktijken, rituelen en gebruiken; we lijken er al het mogelijke aan te doen om de ware te vinden. Soms kan deze zoektocht zo bemoeilijkt worden door persoonlijke of sociaal-culturele omstandigheden dat het onmogelijk lijkt.

Flirten met een burka aan lijkt ons een van de moeilijkste dingen van de wereld. Maar ook in Afghanistan wordt er volop geflirt. Volgens het tv programma Metropolis (wekelijks uitgezonden op de VPRO) worden er zelfs openingszinnen gebruikt. Een Afghaanse jongen deelt met ons wat hij zegt als hij een leuk meisje ziet zitten; 'Hey schat, kan ik je even alleen spreken, ik heb je echt even nodig.' Succes gegarandeerd! Ook zijn er Afghaanse mannen die straatkinderen het zware werk

laten doen en hun een briefje laten geven aan het meisje met daarop zijn nummer. Maar hoe weten mannen nu of ze het meisje achter de burka leuk vinden? Een Afghaanse jongen vertelt dat er goed gekeken wordt naar de stijl van het meisje; wat voor burka draagt ze? Want ja, soms kunnen de vrouwen daar toch nog iets van modegevoel in kwijt. Ook kijken ze waar het meisje vaak heen gaat, of ze lessen volgt en wat haar interesses zijn. Eén ding is zeker; de moderne Afghaanse jongens moeten er duidelijk werk van maken.

Daten kan soms een heel onzekere business zijn; zal mijn date mij wel leuk vinden? Hoe moet ik me gedragen? Zie ik er wel goed uit? Allerlei vragen passeren de revue. Voor iemand met een autistische stoornis is daten zowaar een buitenaardse bezigheid. Autisme wordt ook wel gedefinieerd als een 'ontwikkelingsstoornis die zich uit in een sociale tekortkoming en onvermogen om op een bij de leeftijd passende wijze op andere mensen te reageren'. Omdat zij met veel moeilijkheden te maken krijgen bij liefde, intimiteit en dating bestaat er een datinghandleiding speciaal voor mensen met deze handicap: *The Autistic Guide to Dating* . Aan de hand van twee fictieve karakters, Haley en Jerome, worden allerlei aspecten beschreven die wij de gewoonste zaak van de wereld vinden, zoals knipogen. Maar ook lastigere onderwerpen als 'Am I gay?' of 'Will I ever go on a date?' worden behandeld. Er staan ook tips in het boek om het 'dating proces' wat meer smoothly te laten verlopen. Autisten hebben namelijk wel romantische emoties en gevoelens maar weten deze niet goed toe te passen op het juiste moment omdat ze die connectie niet kunnen leggen. Dit boek is niet exclusief voor autistische mensen, ook jij kan er gebruik van maken als het daten niet zo vlotjes loopt!

Aseksualiteit, het ongevoelig zijn voor seksuele prikkels, kan ook een behoorlijke belemmering zijn in de liefde. 1% Van de bevolking is aseksueel. Het afstotelijke idee van tongzoenen of intimiteit is voor aseksuele mensen al genoeg om daar nooit aan te beginnen. Zo ook bij een meisje genaamd Savannah (30) die openhartig in het tijdschrift Grazia verteld over haar probleem. Op haar zestiende voelde ze al een kloof ontstaan tussen haar en haar vriendinnen aangezien er bij haar geen seksuele gevoelens loskwamen. Ze bezocht seksuologen maar die waren ervan overtuigd dat de seksdrive iets natuurlijks is wat iedereen moet hebben tenzij het belemmerd wordt door bepaalde aspecten. Zij dachten aan een te open opvoeding wat Savannah aseksueel zou hebben gemaakt. De psycholoog dacht daar anders over en vertelde dat het een aangeboren aangelegenheid is. Na vele mislukte relaties met verschillende mannen die dachten het te kunnen accepteren maar op een gegeven moment toch niet trouw konden zijn aan Savannah, is ze nu op zoek naar een aseksuele man. Op een aseksueel-potje past dan gelukkig nog wel een aseksueel-dekseltje.

Oké, het vinden van de ware is dus niet altijd rozengeur en maneschijn. Maar wat is er mis mee om alles ge-

---

woon even op z'n beloop te laten? Vanwaar die continue, haast dwangmatige zoektocht naar dé perfecte relatie? Zijn we tegenwoordig dan zo bang om alleen te blijven dat we chronisch zoekende zijn? Misschien is het de leeftijd, het onbezonnen studentenbestaan, maar volgens ons is niets zo romantisch als het vinden van ware liefde naast het groenteschap in de supermarkt, op de fiets voor het stoplicht, of op een verre tropische reis.

En ach, wie weet is ware liefde sowieso overrated. Wij studenten schijnen het al moeilijk te vinden te bedenken wat we overmorgen gaan eten, laat staan waar en met wie. Nee, voor ons nog geen internetdaten, matchmaking-bureaus of hanen op het dak. Laat ons nog maar even lekker verder dromen in de collegebanken.

Meer weten?

Check dan de volgende onderzoeken, websites of bladen:

- > Metropolis tv: <http://www.metropolistv.nl/>
- >The Journal of Popular Culture
- > <http://www.singlessite.nl/>

Mijn Bijbaan en Ik

Liefde -en alles wat daarbij komt kijken-
in het China Hotel Holland

“Welcome at China Hotel Holland” zeg ik tegen de tiende gast die bij mij incheckt aan de receptiebalie met een, á la emotie-arbeid, gefakete glimlach op mijn gezicht geplakt. Al ruim twee jaar werk ik parttime in de weekenden als receptioniste in een aan de snelweg gelegen hotel en de gebeurtenissen die zich daar voordoen zijn zeker ‘hotel babylon’ waardig.

Het is dhr. de Jong die voor mijn neus staat met wederom een dame aan zijn zijde die niet lijkt op één van zijn veroveringen waarmee hij de weken daarvoor al eens eerder aan zijn arm was verschenen voor een bezoekje aan één van onze dagkamers. Hij geeft mij een knipoog als teken dat ik hem nog nooit heb gezien en ik spring zoals ge-wenst in mijn acteerrol en dreun het hele introductieriedeltje nogmaals voor hem op met als beloning een fooi van 5, - euro. Ach ja, de klant is koning zeggen ze niet?

Ik bedenk me wat ik met de berg kleding, koffers, tassen, computerschermen en paraplu’s zal gaan doen die voor mijn receptiebalie is gedumpt door dhr. Jacobsen die de nacht ervoor door zijn vrouw Ingrid uit huis was gezet en bij aankomst net iets te veel borrels op had om nog in staat te zijn zich te beseffen dat het misschien niet al te verstandig is om al je waardevolle bezittingen onbeheerd in een publieke ruimte achter te laten. Nog geen tien minuten later komt hij, omringd door een walm van whisky, wankelend de lobby binnen gelopen, “Mevrouw, ik eh...ik geloof dat ik mijn bezittingen hier ergens heb opgeslagen”. Proberend mijn verontwaardiging te verbergen knik ik naar de berg met spullen op nog geen twee meter afstand bij hem vandaan. Met een dankbare grijns wankelt hij naar zijn bezittingen toe en lijkt een intensieve zoekactie te beginnen naar zijn tandenborstel.

Dan gaat de telefoon gaat, het is mevr. Veenstra die een vrijgezellenfeestje heeft georganiseerd in onze karaokebar voor haar beste vriendin die morgen gaat trouwen. Alles is naar wens het enige probleem is dat de stripper die zij had geregeld op het laatste moment heeft afgebeld. Lichtelijk gegeneerd vraagt ze aan mij of ik misschien eens zou kunnen rondkijken op internet of ik ad hoc een vervanger voor hem zou kunnen vinden. Een ongebruikelijk verzoek maar natuurlijk wil ook ik voorkomen dat de bride-to-be’s laatste dag als vrijgezel niet wordt bekroond met de gebruikelijke stripact.

Ik begin een actieve speuractie op Google, ondertussen hopen dat de voorbijlopende hotelgasten geen blik werpen op mijn scherm, totdat ik vanuit de berg met spullen een snikkend geluid hoor opstijgen. Het is dhr. Jacobsen die een innerlijk dialoog lijkt aan te zijn gegaan met zijn vrouw Ingrid. Ik vraag de diep bet-

reurde man of hij misschien een glaasje water wil waar hij gretig op in gaat en vervolgens aan mijn receptiebalie blijft kleven klaarblijkelijk sterk behoeftig naar een luisterend oor.

Na alle ins en outs te hebben gehoord over dhr. Jacobsen zijn persoonlijke leven en hem er meermalen van hebben moeten overtuigen dat er echt niets mis is met zijn hart maar dat hij slechts lijdt aan ludevedu, ben ik erg blij dat mijn collega zijn intrede maakt om mijn dienst over te nemen. China Hotel Holland tot volgende week...

‘Oh, Oh, Cherso’, maar dan anders

De wind die door de straten giert, bladeren die van de bomen vallen, regen, kou en donkere dagen. De winter is in aantocht. Toch is het nog maar een paar maandjes geleden dat we druk waren met het vieren van de zomervakantie. Vrijheid, zon, ontspanning en avontuur vulde toen onze dagen. Misschien ben je wel op een heerlijke strandvakantie geweest, of wezen backpacken in een ver land, met de familie in een camper door de Verenigde Staten wezen toeren, heb je lekker met vrienden gekampeerd, of de hele zomer door gedanst op allerlei festivals.

Wat minder voor de hand liggend, en misschien zelfs onbegrijpelijk voor sommigen, zijn de ‘vakantie’keuzes van enkele medestudenten. Juliet Mühlbauer, Kim Oomen en Maaïke Kooijman wilden het namelijk een keertje anders doen deze zomer. Zij lieten hun strandtas en badhandaak achter in Nederland en gingen respectievelijk het multiculturele en creatieve Berlijn bestuderen, een beetje liefde en aandacht geven aan Afrikaanse straatkinderen en strijden voor het laatste stukje natuur in Bangkok.

Berlin, baby!

Zomercursus aan de Humboldt Universitat te Berlijn
Juliet Mühlbauer, derdejaarsstudent

Ik wist dat Berlijn een bijzondere (populaire) stad was. Maar dat ik van één maand daar studeren zo ondersteboven kon zijn, had ik niet verwacht. Omdat er binnen mijn reguliere studieprogramma totaal geen ruimte is voor een uitwisseling of iets dergelijks, besloot ik om te gaan kijken welke mogelijkheden er waren wat betreft summerschools. Het vak ‘Interreligious and Intercultural Dialogue in Germany’ wat door de Sommeruni aan Humboldt Universität te Berlijn werd aangeboden paste perfect in mijn academische interesse en vakkenpakket aan de UvA. Het bleek een schot in de roos! Het academische niveau was verrassend hoog en de klas telde maar 19 ‘leerlingen’ waardoor ik vaak het idee kreeg deel te nemen aan een echte masterclass. Wat ook bijzonder leuk is aan een zomercursus is dat je zo intensief met één vak en één groep mensen bezig bent dat je elkaar enorm goed leert kennen. Door de diverse achtergronden van de studenten (van Sjanghai tot de Oekraïne, van Israël tot Turkije etc.) heb ik net zoveel geleerd over de behandelde thema’s wat betreft Duitsland als over andere plekken in de wereld. En niet alleen de diversiteit aan achtergronden is een toevoeging aan de leerervaring, maar ook de verschillende vakgebieden en disciplines waar vanuit de verschillende studenten komen was in onze groep erg interessant. Wat de zomercursus aan de Humboldt Sommeruni voor mij zo aantrekkelijk maakte is de combinatie van theorie en excursies. Het was enorm boeiend om de metropool Berlijn in te gaan om te kijken wat er voor projecten worden ondernomen op het gebied van integratie en reli-

gieuze en culturele diversiteit.

Ik heb het geluk gehad om zowel het internationale studentenleven te mogen ervaren als het leven van ‘authentieke’ Berlijnse jongeren. Dit omdat ik woonde in een studentenhuis waar ik via via een kamer heb kunnen huren. Mijn lieve huisgenote heeft mij enorm veel geleerd over de stad! Berlijn staat natuurlijk bekend om haar creatieve jeugdcultuur en heeft deze reputatie tijdens mijn verblijf zeker eer aan gedaan! Deze stad leeft en bruist op ieder uur van de dag en in het weekend smelten de dagen aaneen in het (ont)spannende nachtleven wat Berlijn te bieden heeft. Er is zo een overdaad aan cultuur en talent dat ik mij enorm geïnspireerd voelde. Dit hebben een medestudent en mij er dan ook toe gezet om onze slot-opdracht voor de cursus op een bijzondere manier aan te pakken en af te wijken van het gewenste format om een essay te schrijven. De foto-reportage en analyse van diversiteit in een omstreken wijk in Berlijn (Neukölln) die we uiteindelijk hebben ingeleverd werd gelukkig goed ontvangen door onze docenten!

Voor mij is deze stad dus niet alleen interessant als het aankomt op feesten en genieten. Voor mensen met een interesse in grootstedelijke ontwikkeling of problematiek is Berlijn echt een walhalla. De culturele diversiteit is een gegeven en de manier waarop verschillende (groepen) mensen met elkaar proberen samen te leven en de problemen die dat soms oplevert is iets wat je dagelijks op straat tegenkomt. Ook heerst er grote diversiteit op gebied van religie en subcultuur. Daarnaast kent deze stad natuurlijk een unieke geschiedenis, die vooral op gebied van geografie en sociologie ongekende gevolgen heeft gehad. Ik zou iedere nieuwe student in Berlijn dan ook adviseren om zich niet enkel blind te staren op het internationale studentenleven, maar om ook echt nieuwsgierig te zijn naar wat het ‘normale’ dagelijkse leven in deze stad inhoudt. Ga bijvoorbeeld een praatje aan met de man van de dönnerr restaurant bij jouw in de buurt. Of probeer met jonge muzikanten in contact te komen op een van de vele jam-avonden in een café (Bijvoorbeeld op woensdagavond in Akud). En de beste tip die je natuurlijk alleen maar van een Nederlander kan krijgen: zorg dat je een fiets hebt in Berlijn! De stad is

---

heel compact, vlak en je leert de verschillende districten en hun kenmerkende karakters het beste kennen door gewoon lekker oer-Hollands rond te gaan fietsen.

Kortom, ik heb een heerlijke zomer gehad in een unieke wereldstad waar ik me tegoed heb kunnen doen aan cultuur en mijn intellectuele honger heb kunnen stillen aan de Sommeruni van de Humboldt. Ik ben werkelijk verliefd geworden op de stad die 'poor but sexy' is. Zo'n avontuur kan studeren zijn.

Mzungu's in Kenia en Oeganda

Kim Oomen, tweedejaars student

Afgelopen zomervakantie had een iets andere invulling voor mij dan alle andere zomervakanties daarvoor. Dit jaar werd het niet zonnen en feesten aan de Costa Brava, maar vrijwilligerswerk verrichten op projecten voor straatkinderen in Kenia en Oeganda. De gedachte om vrijwilligerswerk te doen spookte al veel langer door mijn hoofd en mijn voorkeur ging altijd al uit naar Afrika, omdat dit continent mij altijd al heeft gegrepen. Toen ik op een dag een bericht zag staan op Blackboard over een groepsreis naar Kenia en Oeganda was ik daarom meteen al enthousiast! Deze reis ging via de organisatie SAMEN, welke elk jaar een groepsreis van 5 á 6 weken naar India, Afrika of Zuid-Amerika organiseert om daar met straatkinderen te werken. Je kunt met deze organisatie ook een half jaar werken in een duo bij een van de straatkinderenprojecten over de hele wereld. SAMEN is een initiatief vanuit Don Bosco, een organisatie die zich wereldwijd inzet voor kansarme kinderen. Het berichtje over de groepsreis was gepost door Ludo Glimmerveen die ook werkzaam is bij ASW. Hij is nauw betrokken bij deze organisatie en was begeleider van de groepsreis dit jaar.

We gingen in totaal met tien jongeren, twee begeleiders en een coördinator + vriend op 'avontuur' in Afrika. Voor dat we vertrokken hebben we drie voorbereidingsweekenden gehad, om elkaar beter te leren kennen en om ons voor te bereiden op een vreemde cultuur en straatkinderen. Ook heeft iedereen zich ingezet om zoveel mogelijk sponsorgeld in te zamelen voor de projecten die we gingen bezoeken. Hiermee hebben we in totaal meer dan 15.000 euro verzameld!

De kosten van de reis waren rond de 1200 euro, waarvan 750 voor het vliegticket naar Nairobi. De rest was voor de voorbereidingsweekenden, het verblijf en vervoer in Afrika, het eten en uitstapjes. We worden nog gesponsord door een bedrijf genaamd Mensen Met een Missie. De totale kosten vallen relatief gezien best wel mee, aangezien je 5 weken op reis bent en alles inclusief is.

Zondag 4 juli was het dan eindelijk zover: het vertrek richting Nairobi. Daar waren we een week bij de Bosco Boys, een instelling waar 180 ex-stratjongens zaten die daar ook naar school gingen. Verderop zat nog een andere instelling, Utume genaamd. Hier zaten ongeveer 40 jongetjes die net van de straat waren gehaald, dit was een soort tussenfase voor de jongens, die als ze

er klaar voor waren door mochten naar de Bosco Boys.

De eerste ontmoeting met de kinderen was meteen al erg indrukwekkend, er stormden honderden jongetjes op ons af om zich voor stellen aan ons en indruk te maken op de Mzungu's (blanken). Het leukste wat we die week hebben gedaan was de Hollandse sportdag die we hadden georganiseerd voor de jongens van Utume. De jongens hadden de grootste lol en werden met de minuut fanatieker, wat echt geweldig was om te zien! Je kunt je dan bijna niet voorstellen dat dezelfde jongetjes een paar weken eerder nog op straat leefden en een bus lijm aan hun neus hadden. Met reze tegenstellingen had ik het de hele reis wel moeilijk. Het blijft echter de harde realiteit en dat besef je steeds weer.

Naast het 'werken' hebben we ook nog veel dingen bezocht zoals een Masaïdorpje en Kibera; een van de grootste sloppenwijken van de wereld. In deze sloppenwijk leven meer dan 1 miljoen mensen. Dit is meer dan 1/3 van de inwoners van Nairobi. Het was echt vreselijk om te zien hoe die mensen daar leven, tussen afval en in krakkemikkige hutjes, zo met zijn allen op elkaar. Iedereen weet dat veel mensen op de wereld het slecht hebben, maar als je het dan in het echt ziet is het toch een enorme klap in je gezicht.

Na deze eerste, indrukwekkende week doorgebracht te hebben in Nairobi, moesten we helaas weer afscheid nemen van alle jongens. We gingen vervolgens naar Jinja (Oeganda), waar we vier weken zouden vertoeven. Na een levensgevaarlijke busreis kwamen we aan in Jinja (iedereen was blij dat we nog in leven waren!). Jinja ligt aan het Victoriameer en is bekend om zijn ligging aan de oorsprong van de Blauwe Nijl. De omgeving was erg mooi, maar de mensen zijn ontzettend arm. Oeganda is nog een heel stuk armer dan Kenia en dit verschil zag je duidelijk. We bezochten in deze vier weken, vijf verschillende projecten. Deze projecten gingen uit van de stichting Kisoboka ("alles is mogelijk"). Deze stichting is opgezet door twee Nederlandse mannen die al een aantal jaar in Jinja wonen en zich daar inzetten voor de gemeenschap. We zaten steeds in een duo op een bepaald project en we wisselden steeds van project en van partner. Bij twee projecten verbleef je in sloppenwijken en werkte je vooral met hele jonge kinderen.

Het derde project lag midden in de stad en was een dagopvang voor stratjongens van boven de 16 jaar. Dit was vooral opgezet om de jongens overdag van de straat te houden en om ze eten te geven en gelegenheid om hun kleren te wassen. We hebben hier vooral spelletjes gedaan met de jongens en een beetje met ze zitten te kletsen.

Het doen van vrijwilligerswerk met straatkinderen gaat eigenlijk vooral om de aandacht die je de kinderen geeft en niet perse om 'werk' wat je moet uitvoeren. Een van de twee oprichters van Kisoboka had ook al een tijdje het idee om een boerderij te bouwen waar stratjongens dan voor een jaar zouden verblijven en konden werken. Wij hebben met de groep een deel van het sponsorgeld aan dit project besteed. We hopen dat het wordt waargemaakt, want dat zou echt heel goed zijn voor veel jongens.

Bij het vierde project verbleef je met z'n tweeën in Buyala, een dorpje 20 km buiten Jinja. Dit dorpje lag vlak aan de Nijl en bestond uit een hele hechte, arme gemeenschap. Hier gaven we 's ochtends les op de crèche en 's middags aan volwassenen (Engels en Luganda). Erg bijzonder was dat ik hier vaak genoeg even een baby in mijn armen gehad heb en dat de moeder dan zei: "You take, you take!". Echt heel bizar om dat moment mee te maken en die baby weer terug te geven ("No thank you").

Het laatste project lag een klein stukje buiten Jinja en hier verbleven we in een weeshuis voor jongetjes, die wel elke dag naar school gingen. Ik vond dit het leukste project, vooral omdat de jongens precies een goede leeftijd hadden om zowel mee te spelen als mee te kletsen. We hebben hier zelfs twee jongetjes van elf ontmoet in de stad op straat die uiteindelijk zijn terecht gekomen in dat weeshuis. Zo hebben zij dus een dak boven hun hoofd kregen en konden ze naar school gaan.

Ik zou nog veel meer kunnen vertellen over alles wat ik deze zomer in Afrika heb meegemaakt! Maar het was hoe dan ook echt een hele bijzondere tijd en het klinkt cliché, maar het is echt een levenservaring die je altijd bij zal blijven! Dus als je weleens nadenkt over vrijwilligerswerk en je twijfelt erover, zou ik niet meer twijfelen en het gewoon écht doen! Met je aanwezigheid op projecten maak je zoveel los bij deze kinderen en je krijgt er veel voor terug. Als je graag naar Afrika zou willen is Oeganda een heel erg toegankelijk land, het is relatief veilig en heel mooi!

Same, same but different

Bangkok vs. Bang Krachao

Maike Kooijman, derdejaars student

Zomer 2010 in het vizier en nog geen concrete vakantieplannen... Het vooruitzicht mijn kostbare zomerdagen uit te moeten zitten in Nederland, waarin ik iedere dag vol goede moed mijn strandtas alvast zou inpakken hopen op een straaltje zon, trok al in mijn gedachte voorbij. De UvA-mail die mij informeerde over een tweeweekse zomercursus in het prachtige Thailand had daarom op geen beter moment kunnen komen. Mijn eerste reactie was daarom ook zonder twijfel; DOEN! De cursus planning for sustainable development in Thailand, die werd aangeboden door de Kasetsart University in Bangkok in samenwerking met de UvA (minor Internationale Development Studies), leek uitzicht te bieden op een geweldige mix van reizen, een steentje bijdragen aan duurzame ontwikkeling, interactie met buitenlandse studenten, het behalen van studiepunten (5 ECTS) en dat allemaal in een klimaat van zo'n 30 graden. Niet verkeerd! Via een inschrijfformulier heb ik mij aangemeld voor de cursus en na een aantal weken kreeg ik te horen dat ik samen met 25 andere studenten door de selectieprocedure was gekomen en dus officieel kon gaan beginnen met het plannen en voorbereiden van mijn reis. De kosten om deel te kunnen nemen aan de cursus logen er niet om, vooral het ticket naar Thailand, wat in het hoogseizoen schommelt tussen zo'n 800,- en 1000,- euro, vormde een grote kostenpost. Flink sparen voor de reis was daarom wel een vereiste! De cursus zelf was in verhouding erg goedkoop en heeft mij slechts 250,- euro gekost inclusief veldbezoeken, hotelkosten en maaltijden.

Na een aantal weken van ik-ga-op-reis-voorpret, met dank aan de geweldige Lonely Planet Discover Thailand, was het op 3 augustus jl. dan eindelijk zo ver. Mijn grote reis naar het voor mij nog onbekende Thailand zou gaan beginnen! Met wat geluk heb ik een ticket weten te bemachtigen die mij ook nog één volle dag in Dubai zou bieden waar ik natuurlijk dankbaar gebruik van heb gemaakt. De enorme contradicties die aanwezig zijn in deze uit-de-woestijn-gestampde-stad hebben me werkelijk versteld doen laten staan. Dubai representeert het alom bekende islamitische beeld van het Midden-Oosten alleen dan wel in een zéér modern jasje. Van de Arabieren, in traditionele kledij, op snowboards in een indoor-skihal in 's werelds grootste winkelcentrum, tot aan de met diamanten bewerkte boerka's in het nieuwste filiaal van Chanel. Het kan allemaal want ja... This is Dubai. Het mag duidelijk zijn dat deze wereldstad eigenlijk veel meer verdient dan slechts 24 uur maar ik had het er maar mee te doen want Bangkok wachtte op mij!

Na een ongemakkelijk vlucht met vijf uur vertraging, arriveerde ik dan eindelijk in HET backpack paradijs van Azië. Ik ontmoette mijn studiegenootje Marieke, die dezelfde cursus zou gaan volgen, op het vliegveld en samen hebben wij de eerste Thaise (helse) taxirit, waarin wij (schijnbaar) vanzelfsprekend meteen flink afgezet werden, naar de campus van de Kasetsart University

overleefd. Een week lang waren wij te gast in één van de campushotels, KU-Home, waar wij absoluut niets tekort kwamen. De eerste indrukken van het land, de universiteit en het campusleven waren al meteen erg bijzonder; de vriendelijkheid en behulpzaamheid van de mensen, het publiekelijk aanbidden van de Koninklijke familie, de universiteituniformen, de omvang en de faciliteiten op de campus, de spontane moesson regenbuien en het enorm pittige eten; het beloofde twee mooie weken te worden!

Al vrij snel leerde Marieke en ik de studenten kennen die ook deelnamen aan de cursus. Het studentenclubje bestond uit een mooie variatie van studenten uit verschillende disciplines, voornamelijk urban planning en landscape architecture, afkomstig uit Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Zweden, Nederland en Thailand onder begeleiding van negen docenten. De eerste week werd voornamelijk gevuld met colleges betreffende de geschiedenis van Bangkok en de problematiek die wij zouden behandelen in de cursus, namelijk hoe houden wij het enige groene gebied in Bangkok, Bang Krachao, ook werkelijk groen in een tijd waarin de druk om te urbaniseren zo groot is? In deze week stonden er ook een aantal veldbezoeken gepland aan relevante locaties in en rondom Bangkok en werd er van ons verwacht in groepjes te werken aan ons onderzoeksontwerp. Het samenwerken met studenten uit verschillende landen en disciplines was een hele interessante ervaring. De combinatie sociale wetenschappen met landschapsarchitectuur was voor mij vrij nieuw maar het was absoluut erg leerzaam om vanuit deze verschillende perspectieven naar een thema als duurzame ontwikkeling te kijken. De taal was tevens ook een behoorlijke uitdaging, aangezien de meeste Thaise studenten namelijk niet gewend waren te communiceren in het Engels. Dus zo nu en dan kwamen er zeker handen en voeten aan te pas.

Nadat wij allemaal waren volgestouwd met de benodigde kennis over de problematiek en ons onderzoeksontwerp paraat hadden was het tijd om officieel het veld in te trekken. Dit betekende afscheid nemen van ons geliefde KU-Home en op naar de jungle van Bang Krachao waar wij allen, in groepjes, in een Thais gezin ondergebracht werden. Dit betekende heel concreet een week geen warm water, geen internet, geen auto's en geen bed! Daarvoor in de plaats kregen wij wel Thaise gastvrijheid, vuurvliegjes, grote insecten/reptielen, mooie fietsen en een prachtige natuurlijke omgeving! De bedoeling was gedurende zeven dagen onderzoek te doen in dit gebied aan de hand van interviews en workshops met de inwoners van Bang Krachao. Aan het eind van de cursus zouden onze onderzoeksre-

sultaten gepresenteerd worden aan de lokale autoriteiten van de gemeenschap. Helaas, verliep voor mij niet alles geheel volgens plan en werd ik na drie dagen Bang Krachao geveild door de Mexicaanse griep waardoor

ik het resterende deel van de cursus in het ziekenhuis van Bangkok heb moeten 'uitliggen'. Aan het uiteindelijke resultaat van het onderzoek heb ik dus zelf niet kunnen bijdragen.

Ondanks deze tegenslag heb ik enorm genoten van mijn tijd in Thailand, de mensen die ik heb leren kennen en de kennis die ik heb opgedaan. Ik kan daarom ook iedereen aanraden, mocht de mogelijkheid zich voordoen, zeker eens te overwegen om aan een dergelijke zomercursus deel te nemen aangezien het je de ultieme kans kan bieden om je verworven vaardigheden eens in een andere context toe te passen. Daarnaast heb ik de feestjes, heerlijke cocktails, het prachtige weer en de culturele bezienswaardigheden eigenlijk nog te veel buiten beschouwing gelaten, maar ook deze leuke bijkomstigheden dragen vanzelfsprekend bij aan een onvergetelijke zomerse ervaring in het buitenland!

Meer informatie?

> Website van Stichting SAMEN: <http://www.commissiesamen.nl/> www.commissiesamen.nl

> De informatie vanuit de UvA over zomercursussen in het buitenland is erg beperkt. Het Bureau Internationale Studentenzaken heeft enkel informatie over universiteiten in het buitenland waarvoor uitwisselingen worden georganiseerd. Check daarom zelf de websites van de Universiteiten in het buitenland die jij interessant vindt, voor de mogelijkheden.

> Universiteiten zijn (zeker in de vakantieperiode) commerciële instellingen. Prijzen voor cursussen kunnen daarom hoog zijn. Een beurs kan dan een uitkomst bieden. De Stunt-beurs van de UvA is de meest toegankelijke. Er zijn echter nog tal van andere beurzen beschikbaar en goed speurwerk waar je wel en niet aanspraak op kunt maken loont!

> Binnen het College Sociale Wetenschappen zijn Heleen Straesser en Tineke van Gelder de internationaliseringsmedewerkers. Heleen Straesser heeft elke dinsdag van 11:00-12:00 inloopsprekuren in het Bushuis, kamer F1.08A (Kloveniersburgwal 48). Tineke van Gelder heeft inloopsprekuren op vrijdag van 10:00-12:00 en van 13-15 uur in REC-G 0.19b (Nieuwe Prinsengracht 130).

Keuzeruimte Eerstejaars

De één heeft er geen problemen mee, de ander vindt het een hel: kiezen. Ook de eerstejaars mogen aan het eind van dit semester toetreden tot de wondere wereld van studiegidsen, overlappende roosters, nachtenlange hersenactiviteiten over wat-vind-ik-nu-eigenlijk-leuk, inschrijfdata, studieweb enzovoorts. Om het leven net een stukje makkelijker te maken; bij dezen een overzicht van de mening van ouderejaars over enkele interessante en veel gekozen eerstejaarsvakken.

Onderwijs- en jeugdbeleid

Je zou verwachten dat ze bij de studie Onderwijskunde & Pedagogische Wetenschappen wel weten hoe je goed een college geeft. Jammer genoeg valt dat bij dit vak een beetje tegen: de coördinerende docent is niet enthousiast en niet alles is even helder. Gelukkig bestaat het vak uit een reeks van acht weken waarin elke week een onderwerp aan bod komt in een hoorcollege, dat telkens door een andere gastdocent wordt gegeven. Zo'n college kan gaan over jeugdcriminaliteit of drugs- en alcoholgebruik, maar ook kwamen onderwerpen als gehandicaptenzorg en de sociale functie van het onderwijs aan bod. Bij de meeste hoorcolleges hoorde ook een gastcollege dat later in die week plaatsvond, waarin iemand uit het veld van het betreffende onderwerp over de praktijk kwam vertellen. Dat idee klinkt erg boeiend, maar valt wat tegen; eigenlijk voegen die gastcolleges weinig toe. Het tentamen bestaat vooral uit artikelen (40% ervan is Engels) die je telkens voor een hoorcollege moest lezen, met de inhoud van de colleges erbij. Naast dit tentamen schrijf je ook een minipaper waarbij je niet echt schrijfvrijheid krijgt, maar wat wel een leuk onderwerp betreft; het gaat namelijk over beleidsproblemen bij een instelling waar je een werkbezoek moet afleggen. Een leuk vak als je een brede interesse voor jeugd hebt, maar heel veel nieuws leer je er niet van en een compleet beeld over beleid geeft het zeker niet.

-*Simone Hendriks*

Inleiding sociologie

Inleiding sociologie valt onder de verplichte vakken van Antropologie. Tevens is het te kiezen als 10-punts keuzevak voor ASW-studenten. Het laat zien hoe samenlevingen en de groepen mensen daarbinnen zich ontwikkelen en ook hoe de sociologie zich tot een wetenschap heeft ontwikkeld. Er zijn afwisselend twee typen colleges; eerst een week over de bekende sociologen zelf, de week erna over de bindingen tussen mensen en welke visie de sociologen hierop hebben. Tevens zijn er 7 werkgroepen waarin je geacht wordt de theorie toe te passen. Door middel van opdrachten, presentaties en discussies in deze werkgroepen wordt de stof begrijpelijker. De docenten zijn erg enthousiast en gemotiveerd om voor jou alles duidelijk te maken. Het tentamen en de werkgroepen vergen wel veel voorbereiding, maar de moeilijkheidsgraad is niet te hoog. Wij vonden het in elk geval een geslaagde keuze, vooral

omdat het overlapt met het verplichte tweedejaarsvak Verdieping Sociale Wetenschappen, dat door dezelfde docent wordt gegeven. Het is wel een goede bijdrage aan je studietraject, omdat je dieper met de stof bezig bent en het hierdoor ook beter kunt toepassen in bijvoorbeeld essays.

- *Annemarie Fischer & Monique van Dael*

Politieke theorieën

Politieke Theorieën is niet alleen een ontzettend interessant vak, het is ook een verplicht vak wanneer je een minor Politicologie wilt gaan doen. Tijdens twee hoorcolleges per week wordt geprobeerd je alles te leren over democratie en burgerschap, rechten en vrijheid. Alles? Nou ja, bijna alles. Het is een groot vak en daarom zeer leerzaam. Veel stof zul je later nog tegenkomen bij andere vakken tijdens je studiecarière en bovendien zet het je aan het denken over de huidige maatschappij. Veel filosofen, politici en stromingen passeren de revue en dat was in ieder geval voor mij een interessante mogelijkheid om mijn achterstand in kennis van filosofen een beetje weg te poetsen. Als je echter niet geïnteresseerd bent in een lange rij stromingen en filosofen, van de klassieke tot en met de hedendaagse, is het vak wellicht niets voor jou. Aangezien democratie en andere politicologische termen bovendien nogal abstract van karakter zijn, kan het vak droog overkomen. De werkgroep erbij is voor de liefhebbers en geïnteresseerden; om de minor te kunnen volgen is enkel het behalen van het hoorcollege noodzaak. De stof van de werkgroep staat los van het hoorcollege maar is niettemin interessant. Bovendien mag je 10 in plaats van 6EC op je propedeuse bijschrijven als je de werkgroepen volgt! Al met al een mooi opstapje naar een politicologische minor en mogelijk daarna een master.

- *Pim de Vleeschhouwer*

Sociale instituties en organisaties

Mijn keuze was het vak Sociale instituties en organisaties bij Sociologie. Dit vak is een goede voorloper als je van plan bent het domein Arbeid en Organisatie te doen. Wat ik er erg fijn aan vond, was dat het over de concrete huidige situatie ging en niet inging op vage sociologische theorieën uit het verleden. Het gaat iedere week over een andere institutie in Nederland. Denk hierbij aan het onderwijs, de politiek, de media, wonen, de gezondheidszorg, recht, het milieu of het gezin. Het college bestaat uit 2 delen: eerst een algemeen deel en daarna is er elke week een gastspreker die werkzaam is op dat terrein, erg interessant! Aan het einde van de collegereeks weet je hoe de instituties zijn ontstaan en met welke crisissen ze te maken hebben. Naast de colleges heb je een wekelijkse werkgroep, waarin een presentatie gegeven wordt over het onderwerp van die week. Daarna volgt een discussie. Deze discussies zijn heftig, want sociologen hebben duidelijke standpunten en weten die ook goed te vertolken!

- *Sandra Rullens*

Psychologie: ontwikkeling, persoonlijkheid en leren

Dit vak gaat over de ontwikkeling van kinderen van voor de geboorte tot de puberteit. Alles wat je zou willen leren over het opgroeien van kinderen komt aan bod. Toen we voor het eerst bij dit vak aanwezig waren keken wij onze ogen uit. Wat een grappige docent! Hij brengt de stof over kinderen op een levendige manier met voorbeelden uit zijn eigen ervaring. Bovendien word je plat gebombardeerd door de hoeveelheid filmpjes van zijn eigen zoontje, Jimmy. De docent, Eddie, heeft zo'n hoge cabaretierfactor dat je op bepaalde momenten niet meer kan stoppen met lachen. Op een humoristische manier zegt hij dingen als: "Het is niet een of ander groot vierkant blok wat je in een kind z'n mond stopt" (over een speentje) en "What the fuck denken die baby's dan wel niet". Helaas heb je bij dit vak ook nog twee andere (saaiere) docenten maar Eddie geeft (gelukkig) de helft van de colleges. Sommige stof die besproken wordt heb je al gehoord bij het vak Inleiding in de Psychologie. Bij dit vak wordt het echter wat meer uitgediept. Het tentamen was ook goed te doen, mits je goed geleerd hebt natuurlijk. Wij gingen altijd met veel plezier naar zijn colleges, alsof we een dagje naar het theater gingen! Kortom, een vak om te kiezen!

- *Nuray Blekemolen en Naomi Hartog*

Antropologie voor Sociologen

Het vak Antropologie voor Sociologen kun je zien als een inleiding in de antropologie. Als je het domein Zorg en Gezondheid interessant vindt, is dit vak zeker een aanrader. Als je een master Antropologie wilt volgen (het duurt nog even) dan is dit vak een verplicht onderdeel. Wat ik een voordeel vond aan dit vak is dat er 10 studiepunten voor staan, waardoor je meteen je keuzevakken hebt ingevuld voor het jaar. Voor een vak van 10 studiepunten valt de hoeveelheid stof absoluut mee. Je hebt wekelijks een hoorcollege en daarnaast nog facultatieve werkgroepen die je om de week kunt volgen. Het college is erg nuttig om te volgen en erg breed qua stof. Er wordt vanuit verschillende perspectieven naar de (culturele) antropologie gekeken. Vooral de twee monografieën die je moet lezen zijn heel leuk en interessant. Hier schrijf je twee korte essays over. Daarnaast is er nog een tentamen over alle stof. In één van de colleges komen er afgestuurde Antropologen te gast om te laten zien waar zij hun materscriptie over hebben gemaakt. Dit is erg leuk en zo zie je ook een beetje wat je allemaal met antropologie kunt doen!

- *Laura Hooijberg*

(After) Sint Gedicht

Toen de Sint, getrokken door studentenzangen,
langs de huizen schreed,
werd hij door een hoge nood bevangen
net toen hij langs de UvA reed.

Vlak voor de universiteit,
is de Sint prompt blijven staan,
bond zijn schimmel aan een hekje,
om voor een sanitaire stop binnen te gaan.

Sint moest zich heroriënteren,
Was het niet halletje in, de hoek om, trappetje op en naar rechts?
Nee, daar zaten die lieden van ASW,
Hij besloot bij bestuurskamer Pegasus te gaan informeren naar de wc.

Een flexwerker opende de deur, en drukte hem een semestergids en plattegrond in handen.
Dit vervolgde ze door de Sint er van in kennis te stellen,
dat het collegebestuur geïnspireerd was geraakt door de Scott's bomen,
waardoor studieverenigingen waren gehuisvest in één gezamenlijk onderkomen.

Hierop het closet eenmaal gevonden, dacht Sint al doende terug aan zijn tijd,
waarin studeren gebeurde naar ieders ambitie en humeur.
maar ontdekte bij het openslaan van de semestergids tot zijn afschuw,
dat er voor elk extra studiepunt een motivatie moet naar de studieadviseur.

Hij had reeds iets in de kranten opgevangen.
Voor elk beetje extra legt iedereen straks een rug of drie,
Hij was dan ook totaal van zijn apropos,
omdat dit alles bedoeld was voor de kenniseconomie.

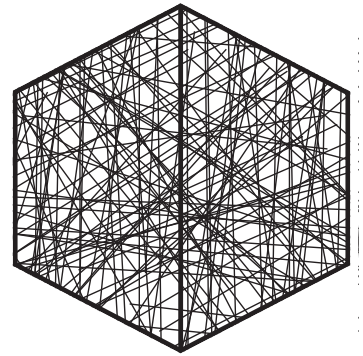
Alles ging door Sint zijn hoofd;
Lewinski, Watergate, Guantanamo bay,
maar niets was er zo schandelijk,
als het onbezonnen doen vergaan van de studententijd op de université!

In ieders schoen,
zou deze verontwaardigde Sint,
dan ook graag een beetje studietijd doen.

IRON PAGE

Voor méér studie en minder bureaucratie

Met dit middel, de Iron Page, stellen wij ons ten doel om de soms komische, doch vaak tenenkrommende UvA-bureaucratie op ludieke wijze aan de kaak te stellen.

Deze keer in de Iron Page: een ‘open’ brief aan de studieadviseur. Een korte toelichting: studeren naar ambitie en humeur wordt ons allemaal door toedoen van de UvA en het kabinet Rutte telkens moeilijker gemaakt.

De 60 puntennorm is heilig verklaard. Doe maar gewoon, dan maak je het jezelf al lastig genoeg – dat is ongeveer de redenering. Wil je toch méér uit je studietijd halen?

Dan moet je eerst heel duidelijk uitleggen waarom. Dit betekent voor eerstejaars studenten dat wanneer zij, voor de 10 punten keuzeruimte, één extra vak kiezen van 6 punten (bijvoorbeeld Politieke Theorie of Internationale betrekkingen), zij vervolgens op zoek moeten gaan naar een vak van 4 punten – een lastige opgave – of in de pen moeten klimmen voor een brief aan de studieadviseur.

Omdat bureaucratie het best met bureaucratie kan worden bestreden, bieden wij nu iedereen een gestandaardiseerde brief aan, die jullie allemaal een beetje moet helpen bij het zonder al te veel moeite kunnen volgen van de vakken die je graag, uit interesse, zou willen studeren.

De gestandaardiseerde brief is op de website van Pegasus te downloaden!

Ben je ook met symptomen van de UvA-bureaucratie in aanraking geweest? Mail naar ironpagepegasus@gmail.com.

Amsterdam, ...-...-` ..

Betreft: verzoek tot extra ECTS

Geachte studieadviseur,

Conform de voorschriften in de Semestergids 2010-2011 schrijf ik u over mijn studietraject, omdat ik in het komende semester graag een vak zou volgen waarmee mijn totale studielast meer dan 30 ECTS zal bedragen.

Het betreft het vak ....., studiegidscode: ..... Mijn motivatie bestaat er ten eerste uit dat ik komend semester graag wil aangrijpen om meer verbreding en verdieping te zoeken in mijn studie. Daarnaast ben ik na het raadplegen van de studiegids erg geïnteresseerd geraakt in de thema's die in dit vak worden aangesneden met betrekking tot mijn studie. Ten slotte verwacht ik dat het volgen van dit vak zal bijdragen aan de interdisciplinaire leerdoelstellingen van de studie.

Aangezien ik tot op heden geen problemen heb ondervonden met de studielast van mijn huidige programma, en ik geen problemen heb eventueel meer dan 38 uur per week te studeren, voorzie ik geen problemen in de haalbaarheid van het door mij voorgestelde traject.

Graag verneem ik van u,.....

Arm Aber Sexy

Interview met Mieke de Roo in Berlijn

De afgelopen drie jaar was Mieke de Roo één van de geliefde tutoren van ASW. Na haar vertrek besloot ze om een tijdje in Berlijn te gaan wonen. Wij vroegen ons af hoe ze Berlijn ervaart in deze kersttijd en hebben haar gevraagd daar een stukje over te schrijven. Hieronder presenteren wij met trots het resultaat.

In het buitenland ga ik altijd graag naar de supermarkt. Vanwege de culturele nabijheid van Duitsland en het feit dat ik wel eens vaker in een Duitse supermarkt was geweest had ik echter geen hooggespannen verwachtingen van mijn eerste supermarktbezoek in Berlijn. Dit bleek in eerste instantie ook een goede inschatting, al was ik wel een beetje verbaasd over het eenzijdige assortiment. De uitspraak van Angela Merkel dat ook de Duitse multiculturele samenleving is mislukt, wordt in ieder geval in de supermarkt bij mij op de hoek in hartje Berlijn niet ontkracht. Buiten de Duitse keuken is alleen de Italiaanse, met tien meter schappen aan pasta, goed vertegenwoordigd. Verder was het weinig schokkend.

Interessant werd het echter op 1 september, toen de ingang ineens werd geblokkeerd door 24 verschillende soorten adventskalenders en zo mogelijk nog meer weihnachtsmannen. Ook de rest van de winkel deed vermoeden dat kerst dit jaar vroeg zou vallen; kerstkransen, kerststollen, chocoladehartjes, marsepein, alles was aanwezig. Op 1 september! Maar waar half Nederland zich elk jaar weer verbaast over het feit dat de pepernoten zo vroeg in de winkels liggen, hoor je hier niemand over de eventuele schadelijke effecten voor ADHD-kinderen (die zouden ervan in de war raken), en een Duitse tegenhanger van stopdepepernoot.hyves.nl heb ik ook niet kunnen vinden. Slechts één man vraagt zich op gutefrage.net af waarom kerst in de supermarkt al zo vroeg begint, maar hem wordt te kennen gegeven dat dit geen gute frage is.

Hoe dan ook, de kerstsfeer zit er hier dus al een paar maanden aardig in. Maar sinds 22 november zijn alle remmen los en lijkt Berlijn te zijn veranderd in één grote kerstmarkt. Feitelijk zijn sinds die dag 78 verschillende markten geopend, maar in werkelijkheid zijn ze niet van elkaar te onderscheiden en het is nagenoeg onmogelijk de dag door te komen zonder een houten blokhut met kerstverlichting en/of nepsneeuw te zien. Ik heb dan ook het gevoel naar een slecht toneelstuk te kijken waarin Berlijn doet alsof het een gezellig klein Zuid-Duits bergdorp is in 1876, en waar de inwoners de hele dag panenkoeken met Nutella eten, stuk voor stuk verslaafd zijn aan glühwein, een collectieve voorliefde voor houtsnijwerk hebben en een onverklaarbare afkeer voor alles wat niet op ambachtelijke wijze is gemaakt. Erg ongeloofwaardig, wat mij betreft.

Mijn allergie voor kerstmarkten komt onder andere door de herinneringen die het oproept aan mijn, op 10-jarge

leeftijd, langverwachte debuut in het kerstspel van de zondagschool, toen niet ik maar mijn beste vriendin de hoofdrol kreeg, en ik al mijn passie moest leggen in mijn karakter 'dorpsbewoner 3' en de enige bijbehorende zin 'Kijk daar... bij de pomp... dat is Zacharias!' (gek genoeg vertelde het kerstspel bij ons zelden het kerstverhaal). De werkelijke reden is echter dat ik het Berlijn van vóór de kerstmarkten mis. Berlijn is namelijk niet klein en gezellig: Berlijn is groot, ruim, divers, creatief, alternatief, hip en vaak mooi van lelijkheid. Een echte stad met veel kunstenaars, krakers en werklozen. 'Arm aber sexy' zoals burgermeester Woworeit de stad ooit mooi omschreef. Voor mij bestaat er geen leukere stad. Mits het geen kersttijd is.

Een kleine troost is dat de Berlijners er zelf ook niet echt warm voor lijken te lopen. Er is opvallend weinig interesse in Tiroler handgemaakte zeepjes. Dat kan komen doordat de alom vertegenwoordigde politie als gevolg van de terreurdreiging slecht te rijmen valt met de vrede kerstidylle. Maar ik denk dat de inwoners van Berlijn, net als ik, gewoon ook niet houden van kerstmarkten en wachten tot na de kerst, wanneer Berlijn weer gewoon Berlijn is. Ik ga daar niet op wachten. De kerstdagen vier ik in Nederland, om daar bij de kerstboom en het knetterend haardvuur met heimwee terug te denken aan de geweldige tijd in Berlijn.

Hele fijne kerstdagen!

Mieke

Manifest

Al jarenlang is er te weinig geld voor onderwijs. Volgens de commissie Veerman moet er geïnvesteerd worden in het hoger onderwijs en door de vereniging van universiteiten (VSNU) is gesteld dat er jaarlijks 5 miljard euro extra geïnvesteerd moet worden in het onderwijs om Nederland tot de mondiale top vijf landen op het gebied van onderwijs te laten behoren – een ambitie die door de Tweede Kamer unaniem is uitgesproken door het omarmen van de motie Hamer. Ondanks deze berichten gaat het kabinet Rutte bijna 400 miljoen euro per jaar bezuinigen op hoger onderwijs. Om die reden organiseren wij een demonstratie op 10 december.

Het kabinet wil onder meer besparen op de zogeheten langstudeerders. Langstudeerders zijn studenten die meer dan een jaar extra nodig hebben dan de voorgeschreven studieduur. Het mes zal snijden aan twee kanten: studenten én onderwijsinstellingen krijgen een boete van 3000 euro wanneer een student meer dan een jaar studievertraging oploopt. Dit plan klinkt misschien sympathiek. Wat is er mis met besparen op luie studenten die langer over hun studie doen dan voorgeschreven staat? Toch treft dit plan niet alleen luie studenten, maar is het vooral funest voor heel veel ‘gewone’ studenten. Bovendien stelt de maatregel een perverse prikkel op de kwaliteit van het onderwijs.

De boete voor studenten is ten eerste onredelijk omdat het niet voorziet in een overgangsregeling. Tijdens het spel worden de spelregels veranderd. Het huidige studiejaar is immers al enige maanden onderweg, en er is dus voor studenten geen mogelijkheid om de studieplanning nog op de regeling aan te passen.

Ten tweede maken wij bezwaar tegen het onflexibele karakter van de voorgestelde maatregel. Dit plan treft niet alleen luie studenten, er zijn namelijk ook heel veel goede redenen om langer te studeren waarvoor geen uitzondering wordt gemaakt. Zo zijn sommige studenten genoodzaakt om een baan te nemen om hun studie te kunnen betalen. Daarnaast kiezen velen tijdens de studietijd voor verschillende nevenactiviteiten zoals ontwikkelingswerk, bestuursfuncties of sporten – verschillende vormen van zelfontplooiing waar op de arbeidsmarkt minstens zoveel vraag naar is als naar diploma's. Ook blijkt een eerste studie niet altijd de juiste keuze. Het wisselen naar een studie die beter aansluit is echter, als dit voorstel doorgang vindt, alleen nog weggelegd voor studenten die het kunnen betalen. Ook wordt er geen uitzondering gemaakt voor studenten die juist extra gemotiveerd zijn en meer vakken willen volgen dan het normale programma aanbiedt. Tot slot zijn er talrijke medische redenen die de studie kunnen vertragen zoals zwangerschap, ziekte of handicap die vooralsnog niet worden ontzien.

Hiernaast maken wij ons ernstige zorgen over de andere helft van de boete, de 3000 euro die hoger onderwijsinstellingen zullen moeten betalen. De kans bestaat hierdoor dat diploma's erg makkelijk zullen worden verstrekt. In de huidige situatie vallen 80.000 van de 550.000 studenten in het hoger onderwijs onder de reikwijdte van het voorstel. Alhoewel ervan uitgegaan wordt dat dit aantal door de boetedreiging aan studenten zal leiden tot een ‘gedragsaanpassing’, die dit aantal op termijn met 25% zal doen dalen, zal het te betalen bedrag voor onderwijsinstellingen onbetaalbaar zijn. Omdat er ook geen middelen voorhanden zijn om studenten met betere begeleiding sneller op te leiden - geen euro van de te heffen boetes zal terugvloeien in het onderwijs - zal moeten worden ingeleverd op de moeilijkheidsgraad. De voorzitter van het CvB van de UvA, Karel van der Toorn, gaf voor de camera's van de NOS toe dat “de gevolgen onvermijdelijk zijn, voor alle universiteiten, dat de kwaliteit omlaag gaat.”

Staatssecretaris Zijlstra heeft tegenwerpen dat in deze tijd van bezuinigingen ook op onderwijs bezuinigd moet worden, en dat studenten die in hun studietijd extra in zichzelf willen investeren dit maar zelf moeten betalen. Tegelijkertijd wil de overheid echter ook dat wordt voorzien in een maatschappelijke behoefte aan breed- en hoogopgeleide arbeidskrachten. Om nog tot deze groep te kunnen toetreden moet een student voortaan ‘perfect’ zijn: altijd de juiste keuzes hebben gemaakt, geen medische beperkingen ondervinden en niet al te veel hobby's hebben. Ben je niet perfect of wil je je positie op de arbeidsmarkt versterken door een uitgebreid vakkenpakket of een bestuursfunctie aan je cv toe te voegen moet je vooral geld hebben: nu de overheid niet langer wil bijspringen zal deze weg alleen worden bewandeld door diegene die het zich kunnen permitteren.

